

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/61/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010078
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215010078.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jozefa Ryanta, o sťažnosti obžalovaného O. U. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/33/2015 z 01.07.2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. júla 2016, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného O. U. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že:

podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. sa obžalovaný O. U., nar. XX.XX.XXXX berie do väzby.

Väzba začína dňom 30.06.2016 o 15,00 h a vykoná sa v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa väzba obžalovaného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že obžalovaný O. U. je dôvodne stíhaný pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom, ktorých sa mal dopustiť dňa 27.01.2012 v Rakúskej republike - keďže na neho bola podaná medzičasom obžaloba.

Obžalovaný sa dostal do dispozície okresného súdu po tom, ako bol na neho v roku 2016 vo februári vydaný príkaz na zatknutie, ako aj európsky zatýkací rozkaz.

Prvostupňový súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného, ktorú predniesol pri svojom výsluchu dňa 01.07.2016 (nemohol sa dostať na hlavné pojednávanie, lebo v Nemeckej republike vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody; obžalovaný sa sám chcel dostať pred Okresný súd Veľký Krtíš; v prípade nahradenia väzby iným inštitútom je ochotný podrobiť sa dohľadu probačného a mediačného úradníka a bude bývať na adrese vo T.; príslušným úradom a inštitúciám Slovenskej republiky neoznámil, že mal v úmysle dlhodobo sa vysťahovať z územia Slovenska).

Okresný súd poukázal najmä na to, že: obžalovaný sa doposiaľ dostal 12-krát do rozporu s Trestným zákonom, pričom sa dopúšťal najmä majetkovej trestnej činnosti; trestnej činnosti sa obžalovaný dopúšťal na území viacerých štátov; obžalovaný neposkytuje žiadnu záruku, že by bolo možné jeho väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka; na obžalovaným udávanej adrese vo Filákovke tento už nebýva po dobu niekoľkých rokov; obžalovaný nemá dôvod byť stabilizovaný k

akejkolvek adrese pobytu alebo k miestu, kde by sa rozhodol z vlastnej vôle zdržiavať sa; nie je záruka, že obžalovaný by zotrval na území Slovenska - mohol by sa odsťahovať do Nemecka alebo na inú bližšie nezistiteľnú adresu v cudzine; keďže sú dané obavy z vyhýbania sa trestnej činnosti zo strany obžalovaného, ako aj pokračovania v trestnej činnosti, sú dané väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por., ktoré nemožno nahradiť iným zákonom prípustným spôsobom a preto bolo potrebné obžalovaného vziať do väzby momentom, kedy bol prevzatý slovenským policajným orgánom na letisku v Mníchove.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný O. U., ktorú aj písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené a on prepustený z väzby na slobodu - za uloženia primeraných povinností a obmedzení.

Obhajoba argumentovala najmä tým, že: obžalovaný má nárok na poberanie dávok v Nemecku a pred nástupom výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v Nemecku aj pracoval; obžalovaný sa ponaučil po výkone trestov odňatia slobody a tieto postačujú na jeho prevýchovu; obžalovaný o vydanie do Slovenskej republiky požiadal sám; sám tiež uviedol, že je ochotný podrobiť sa dohľadu probačného a mediáčného úradníka.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že sťažnosť obžalovaného O. U. nie je dôvodná a túto treba zamietnuť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Keďže na obžalovaného bola podaná obžaloba už v máji 2014, existuje dôvodné podozrenie zo spáchania trestnej činnosti a jeho trestné stíhanie je preto odôvodnené.

S poukazom predovšetkým na kriminálnu históriu obžalovaného (doposiaľ sa dostal 12-krát do rozporu s Trestným zákonom, predovšetkým na území Slovenskej republiky a opakovane bol postihnutý nepodmienečnými trestami odňatia slobody), ako aj postupy, ktoré boli potrebné k získaniu obžalovaného do dispozície príslušných orgánov Slovenskej republiky (príkaz na zatknutie a európsky zatýkací rozkaz), skutočne existujú dôvodné obavy, že v prípade pobytu na slobode by sa obžalovaný mohol vyhýbať trestnému stíhaniu, resp. pokračovať v obdobnej majetkovej trestnej činnosti, za akú je aj v tomto prípade trestne stíhaný.

Keďže existujúce väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. nemožno nahradiť s rozumnou istotou iným alternatívnym spôsobom prípustným podľa Trestného poriadku (vrátane dohľadu probačného a mediáčného úradníka), správne rozhodol okresný súd, pokiaľ obžalovaného vzal do väzby spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého uznesenia.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto napadnuté uznesenie okresného súdu o vzatí obžalovaného do väzby považované za správne a zákonu zodpovedajúce, sťažnosť obžalovaného za nedôvodnú a ako taká bola preto zamietnutá podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.